

ת"פ 25203/01/20 - מדינת ישראל נגד אוסאמה עלי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 25203-01-20 מדינת ישראל נ' עלי

בפני בעניין:	כבוד השופט ביאלין אלעזר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אביה מיטלמן
נגד הנאשם		אוסאמה עלי ע"י ב"כ עוה"ד רמזי קתילאת

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **פציעה כשעבריון מזויין**, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של **הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם**, לפי סעיף 287 (ב) לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם עולה כי ביום 2.7.2018 בבית משפט לענייני משפחה בירושלים, במסגרת ה"ט 64500-06-18, נקבע כי נאסר על הנאשם להתקרב למר עלקם מאלק (להלן: "**המתלונן**") או להימצא במרחק של 20 מטר ממנו וזאת למשך שישה חודשים.
3. עוד עולה מעובדות כתב האישום המתוקן כי ביום 23.7.2018 בשעה 20:00 או בסמוך לכך, בכניסה למחנה הפליטים שועפט בירושלים, בעוד שהמתלונן יושב במושב בסמוך לנהג ואחיו עלקם מוחמד יושב במושב הנהג ברכב, ניגש הנאשם לרכב ותקף את המתלונן בכך שחבט מכת אגרוף באוזנו הימנית, פצע באמצעות חפץ, שטיבו אינו ידוע למאשימה במדויק, את ידו הימנית של המתלונן. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חתך ביד ימין באורך של 5 ס"מ ועומק 1 מ"מ והוא נזקק להרדמה מקומית ותפירת החתך וכן נגרמה לו ירידה בשמיעה.
4. בדיון מיום 29.9.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון וזאת לאחר שביום 7.9.2022 נשמעו חלק מעדי התביעה ובכלל זה, עדות המתלונן. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, הוסכם כי הנאשם יודה, יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ויופנה לעריכת תסקיר שירות המבחן לעניין העונש. הוצהר כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש.

5. בנוסף, בהתאם לעתירת התביעה הופנה המתלונן לעריכת תסקיר נפגע העבירה.

תסקיר שירות המבחן

6. תסקיר שירות מבחן: מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 30, נשוי ואב לשניים. שירות המבחן דיווח כי הנאשם עובד כנהג משאית בעבודות עפר ומתגורר עם משפחתו.

7. מתסקיר שירות המבחן עולה כי חייו של הנאשם כנער ובשלב מאוחר יותר כאדם צעיר-מבוגר, לוו במשבר משפחתי מורכב עקב גירושי הוריו וממילא היעדרה של דמות מכוונת ומצבת גבול. הנאשם דיווח לשירות המבחן כי עם סיום לימודי בית הספר החל בלימודי הנדסת חשמל, אך לנוכח קשיים כלכלים זנח לימודיו. בעקבות כך, החל להתחבר לנוער בעייתי ולהתנהג באופן פורץ גבול. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי באותה עת לא חשב על השלכות מעשיו וכי היה עסוק בסיפוק צרכיו גם במחיר של הפרת החוק והסדר. נוכח כך, הנאשם הסתבך בעבירות פליליות ונידון לעונשי מאסר. הנאשם הוסיף בפני שירות המבחן כי לאחר שחרורו ממאסר החליט לעשות שינוי מהותי בחייו והשתלב בעבודה באופן יציב ואף הקים משפחה.

8. אשר לעבירות בהן הורשע, מהתסקיר עולה כי הנאשם לקח אחריות בפני שירות המבחן וגילה הבנה מסוימת לחומרת מעשיו. הנאשם העלה טענות שונות ביחס להתנהלות המתלונן כלפי אחותו, גרושתו של המתלונן, וזאת כרקע שקדם למעשים בהם הורשע הנאשם. לדברי הנאשם, המתלונן היה נשוי לאחותו. המתלונן נהג לפגוע ולזלזל באחותו. עוד מסר הנאשם לשירות המבחן כי המתלונן לא הותיר רכוש לאחותו ואף לקח את ילדיהם המשותפים. על רקע זה ורצונו של הנאשם לעזור לאחותו, פנה לבית משפט לתבוע את המתלונן ובעקבות כך התפתח סכסוך ארוך בינו לבין המתלונן. נוכח הסכסוך האמור, בית משפט הוציא צו הרחקה בין השניים. הנאשם תיאר את המפגש האקראי בינו לבין המתלונן במחנה הפליטים שועפת כריב ופגיעה האחד בשני. הנאשם הסביר כי בעת המפגש צפו רגשות של כעס ותסכול שהצטברו אצלו וכי התקשה לווסת רגשות אלה ופעל באופן אימפולסיבי וקשה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה הבנה מסוימת בלבד לכך שטעה בהתנהלותו ובמעשיו כלפי המתלונן. הנאשם טען בפני שירות המבחן שכיום מתרחק מאזורי סיכון ונמנע מסיטואציות העלולות להוביל לעימות הקונפליקט.

9. שירות המבחן עמד על גורמי הסיכון והסיכון הטמונים בנאשם. **מחד**, כיום, הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד תוך שהוא משולב בעבודה קבועה, לוקח אחריות מסוימת למעשיו ומבטא צער וחרטה על התנהגותו הפוגענית, הנאשם מצליח לבחון התנהלותו בביקורתיות, מתרחק מאזורי סיכון ומקשרים פוגעניים וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. **מאידך**, שירות המבחן נתן דעתו לגורמי הסיכון הטמונים בנאשם ובכלל זה העובדה שהנאשם גדל בצל עזובה רגשית והיעדר דמות מכוונת, הוריו של הנאשם התקשו להציב גבולות ברורים להתנהלות מטיבה, הנאשם נושא עמו תחושת כישלון מכך שלא השלים את לימודיו האקדמיים וכן קיים קושי בוויסות רגשות והנאשם אף נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ופוגעני. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מצמצם מחומרת העבירות ומהשלכות הקשות תוך שאינו מביע אמפטיה בנוגע לפציעתו של המתלונן.

10. בשלל הדברים, המליץ שירות המבחן על עונש מציב גבול בדמות מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות וזאת כדי לצמצם הפגיעה בתפקודו ובסיוע למשפחתו.

תסקיר נפגע עבירה

11. כאמור, נפגע העבירה הופנה לקבלת תסקיר. מתסקיר נפגע העבירה עולה כי בין הנאשם למתלונן קיימת היכרות קודמת ועמוקה. המתלונן והנאשם הכירו היטב קודם לנישואיו של המתלונן לאחותו של הנאשם. המתלונן תיאר כי תפס את הנאשם כחבר וכדמות שתטיב עמו ולא כדמות שעלולה לפגוע בו.

12. המתלונן תיאר את הפגיעה בו הן כפגיעה קשה מבחינה גופנית ונפשית והן כפגיעה קשה נוכח יחסי האמון ששררו ביניהם. מבחינת הפגיעה הפיזית המתלונן חווה אובדן הכרה קצר וכאב פתאומי אחד בידו ובאוזניו. המתלונן תיאר בפני שירות המבחן כי טרם שהנאשם פגע בו לא הבחין כלל בנוכחותו של הנאשם וזיהה אותו רק לאחר התקיפה. המתלונן תיאר כי לאחר הפגיעה הוא התמודד עם אימת מוות מוחשית ומטלטלת. זאת, בין היתר, בשל הפתאומיות שנלוותה לפגיעה בו ע"י הנאשם. המתלונן תיאר בפני שירות המבחן כי בסופו של יום נאלץ לפנות לטיפול רפואי בבית חולים הדסה הר הצופים, שם נתפר תחת הרדמה מקומית. כמו כן, המתלונן הופנה למחלקת אף אוזן גרון בבית חולים הדסה עין כרם ובבדיקה שנערכה לו, נמצא ליקוי שמיעה עצבי לאחר חבלת ראש.

13. שירות המבחן ציין כי המתלונן לא הביא מסמכים רפואיים עדכניים בנוגע לירידה בשמיעתו כעת. המתלונן טען בפני שירות המבחן כי על אף שחל שיפור מסוים במצבו הרפואי, הוא ממשיך לסבול מפגיעה בשמיעה ומליקוי ראייה, אך נמנע ממעקב רפואי בשל קושי לגייס משאבים פיזיים ונפשיים. המתלונן תיאר באריכות את החשש לפגיעה חוזרת בו ובקרוביו מצד הנאשם או מי מבני משפחתו. כך לדברי המתלונן, הן משום שהנאשם ומשפחתו אינם נכונים לקדם חתימה על הסכם סולחה והן משום העובדה שההליך המשפטי נמצא לקראת סיומו. חשש זה של המתלונן נובע ומוחרף נוכח העובדה שהנאשם ביצע את הפגיעה בו חרף קיומו של צו שיפוטי האוסר על הנאשם להתקרב אליו.

14. המתלונן תיאר בפני שירות המבחן כי אירוע התקיפה גרם לו לחרדה ודריכות.

בעקבות כך, נמנע המתלונן מיציאה מביתו ואף כיום הוא ממעט ביציאה מביתו. על רקע זה, הוא חווה חוסר יציבות בעבודה וממילא פגיעה כלכלית בו ובמשפחתו, תפיסתו העצמית ותפיסת המסוגלות והמשמעות נפגעה והמתלונן חש כאדם חלש, חסר אונים וחסר תועלת. מדבריו אלו של המתלונן, שירות המבחן התרשם כי דפוסי ההימנעות משקפים תסמינים פוסט-טראומטיים.

15. נוכח תמונת הנזק הקשה שתיאר המתלונן ועל מנת להשיב למתלונן, ולו באופן חלקי את חווית המוגנות, המליץ שירות המבחן כי יוטל על הנאשם, בין היתר, פיצוי כספי משמעותי עבור המתלונן.

ראיות לעונש

16. התביעה הגישה כראיות לעונש את המידע הפלילי של הנאשם תע/1; תמונות פגיעה של המתלונן תע/2; ורשימת כליאות של הנאשם תע/3.

טיעונים לעונש- עיקרי טענות הצדדים

17. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בעבירה - פגיעה בכבודו וחירותו של האדם וכן פגיעה ברשויות אכיפת החוק ובהחלטה שיפוטית; על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - נטען כי הנאשם תקף את המתלונן באמצעות מכת אגרוף ופצע אותו באמצעות חפץ חד, התקיפה הותירה פגיעה באוזנו הימנית של המתלונן אשר הביאה לירידה בשמיעה וכן התקיפה הותירה חתך עמוק שהצריך תפרים. אשר לעבירה של הפרת צו, נטען כי הנאשם רמס ברגל גסה החלטה שיפוטית מיד בסמוך לאחר שניתנה ועל מדיניות הענישה הנוהגת - המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם ענישה דומה לפסיקה שהציגה (ת"פ 51288-08-19 שם נקבע מתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר; ע"פ 25963-04-17 שם נקבע מתחם שנע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל). אשר לעונש המתאים; המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, לתסקיר שירות המבחן שאיננו חיובי לטעמה של המאשימה ובנסיבות אלה עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשיים, לצד מאסר על תנאי משמעותי, התחייבות, ופיצוי וזאת תוך שהיא מפנה לתסקיר נפגע העבירה.

18. ב"כ הנאשם עמד באריכות הן על נסיבות הקשורות בביצוע העבירה אך התמקד מטבע הדברים על הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ויש בהן לטעמו כדי להטות את הכף לכיוון הקלה בעונש בעניינו של הנאשם. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם הודה ולקח אחריות על המעשה המיוחס לו. ב"כ הנאשם עמד על חלוף הזמן המשמעותי מאז מועד ביצוע העבירה - נטען כי עברו כ-5 שנים. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, מגדל 2 בנות ומכלכל את משפחתו. ב"כ הנאשם הוסיף וטען שהנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, עובד כעת כנהג משאית וכי הנאשם הוא מפרנס יחיד. ב"כ הנאשם הטעים כי על אף שאין הצדקה לאלימות אין לשכוח שמדובר באירוע משפחתי טעון ולא באירוע מתוכנן אלא אקראי. ב"כ הנאשם הפנה למדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ולטעמו המתחם הראוי במקרה זה מתחיל מעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת בשים לב לנסיבותיו האישיות שעליהן עמד באריכות.

קביעת מתחם הענישה

אשר לערך המוגן ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

19. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה. במקרה זה הערכים המוגנים שנפגעו הם פגיעה בגופו של אדם, בכבודו ובחירותו במובנם המלא והפשוט של ערכים אלה, כפי שהם מעוגנים בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

20. המעשים בהם הורשע הנאשם משקפים זלזול בוטה בצו שיפוטי שניתן כנגד הנאשם. יצוין, כי בית משפט הורה על הרחקתו של הנאשם מהמתלונן מרחק שלא יפחת 20 מטר אך ביום 2.7.2018 ביצע הנאשם את המיוחס לו תוך הפרת הצו לאחר כ-21 ימים ממועד מתן הצו ובטרם יבשה הדיו מהחלטת בית משפט. נתון זה מלמד כי לנאשם אין מורא מהחלטות שיפוטיות.

21. אשר לעבירת הפגיעה בנסיבות מחמירות: מעשיו של הנאשם בוצעו בעוד המתלונן ישב בתוך רכב כך שלא יכולה להישמע כל טענה שהמתלונן היווה איום כלפי המתלונן. הנאשם חבט במכת אגרוף באוזנו הימנית של הנאשם וכאילו לא די בכך, הנאשם פצע באמצעות חפץ חד את ידו הימנית של המתלונן. אין מדובר בפגיעה קלה אלא בפגיעה חמורה בעטיה נגרם למתלונן חתך באורך של 5 ס"מ ועומק של 1 מ"מ. מעשיו של הנאשם הביאו את המתלונן לטיפול רפואי. המתלונן נזקק להרדמה מקומית ואף לתפירת החתך. כמו כן, החבטה באוזנו באמצעות אגרוף, הביאה לירידה

בשמיעה.

22. אין חולק כי בין המתלונן לאחותו של הנאשם היה סכסוך משפחתי פעיל על רקע גירושין ואולם אין בכך כדי להצדיק ביצוע עבירות ומעשה אלימות כה חמור, תוך שימוש בנשק קר ותוך רמיסה של צו הרחקה שניתן כנגד הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת

23. סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים.

א. עפ"ג 35076-10-21 גובניה נ' מדינת ישראל בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של פציעה שעבריין מזוין בכך שפצע אישה בבקבוק זכוכית וגרם לה לחתך באמה חבלה והמטומה בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר פועל וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר שיבוצעו בדרך של עבודות שירות. נאשם נעדר עבר פלילי. נאשם אלכוהוליסט.

ב. ת"פ 38999-01-20 מדינת ישראל נ' משה שמי (19.04.20) - בית משפט הרשיע את הנאשם בעבירה של פציעה כשעבריין מזוין. על רקע היכרות של המתלונן את בת זוגו של הנאשם, הניח המתלונן את ידו על בת זוגו, דבר אשר לא מצא חן בעיני הנאשם. בית המשפט גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 8 הרשעות קודמות.

ג. רע"פ 2781/15 מחאמיד נ' מדינת ישראל בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שדקר את חברו לדירה בראשו בעקבות רעש שהקים החבר, וגרם למתלונן חתך באורך 7 ס"מ שצריך תפרים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר ונגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. בית משפט מחוזי החמיר את הענישה וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור לעליון נדחה. נאשם נעדר עבר פלילי.

24. יוער כי גם פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים היו רלבנטיים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, אם כי כל אחד מהצדדים ביקש להתמקד ולהיאחז בנתונים השונים שהובילו את בית המשפט להגיע לתוצאה אליה הגיע.

מתחם הענישה

25. לאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשים המתוארים בכתב האישום נע בין **9 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

26. **אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות אלה:**

- **הפגיעה של העונש במשפחתו ובנאשם** - כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן שהובא בהרחבה לעיל, הנאשם בן 30, עובד ומפרנס את משפחתו. דומה שאין חולק כי הטלת עונש מאסר תפגע בנאשם ובמשפחתו. יאמר, כי לנאשם יש 2 בנות קטינות, נטען שאשתו אינה עובדת וכי הוא המפרנס היחיד והעיקרי. על רקע זה, אין להקל ראש במידת הפגיעה הצפויה במשפחת הנאשם.
- **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו** - לנאשם לא נגרמו נזקים כלשהם במהלך ביצוע העבירה ובעטייה.
- **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - הנאשם אומנם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ולקח אחריות. כך גם מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם לקח אחריות על המעשים המיוחסים לו בכתב האישום המתוקן. עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מגלה הבנה חלקית לחומרת מעשיו ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלונן.
- **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה** - הנאשם לא עשה כל צעד בעניין זה.
- **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק** - לא הובאו כל ראיות בעניין זה.
- **התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה** - לא הובאו כל ראיות בעניין זה.
- **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה** - אומנם תסקיר שירות המבחן מגולל מציאות משפחתית מורכבת על רקע גירושיו, במסגרתה ובצילה גדל והתגבר הנאשם אך אין קשר ישיר בין המעשים בהם הורשע הנאשם לבין נסיבות חייו.
- **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה** - העבירות בהן הורשע הנאשם אירעו ביום 23.7.2018. כתב האישום בעניינו של הנאשם הוגש בחלוף כשנה וחצי בחודש ינואר 2020, כך שחלפו מאז ביצוע העבירה כ-5 שנים. אומנם, הנאשם כבר תחילה במיוחס לו בכתב האישום ובהודות אך לאחר שנשמעה עדות המתלונן במלואה. עם זאת, יקשה להתעלם עדיין מחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות.
- **עברו הפלילי של הנאשם** - לנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות. **בגין הרשעתו הראשונה** משנת 2016 נידון הנאשם בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, הסעת 6 או יותר שוהים בלתי חוקיים, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, וגניבת בקר. בגין עבירות אלו, נידון הנאשם ל-38 חודשי מאסר בפועל. הנאשם שוחרר ממאסר (ראו תע/3) ביום 21.3.2018 וביצע את העבירות בתיק דנן אך בחלוף כ-4 חודשים בלבד. **הרשעתו השנייה:** בעוד כתב אישום בתיק זה תלוי ועומד נגדו, הסתבך הנאשם בעבירות אלימות ואיומים שבוצעו ביום 15.11.2020 ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל.

27. דין האמת להיאמר, רוב הנתונים שפורטו לעיל מטים את הכף לחובתו של הנאשם שהרי הנאשם שב ומסתבך בעבירות חמורות על אף העובדה שכבר בהרשעתו הראשונה נידון לעונש מאסר לתקופה משמעותית. הנאשם ביצע את העבירות נושא תיק זה בסמוך לאחר שחרורו. הנאשם שב והסתבך בעבירות נוספות גם בעוד כתב אישום בגין תיק זה תלוי ועומד. על כן, יש להוסיף את חומרת הפגיעה במתלונן והנזק שנגרם למתלונן. אלמלא בעניינו של הנאשם לא היה חלוף זמן משמעותי, העונש המתאים היה למצער באמצע המתחם, כפי שעותרת התביעה. יצוין כי בתסקיר שירות המבחן צוינו גורמי סיכון שלא עובדו ולא טופלו כלל. כך למשל, נטען שהנאשם מתקשה לווסת רגשות ונוטה לפעול באופן אימפולסיבי ופוגעני. קושי זה, נותר כפי שהיה ולא טופל.

28. תסקיר נפגע העבירה מדבר בעד עצמו. הפגיעה במתלונן היא קשה ומתוארת כפגיעה שהותירה תחושה איומה וכזו שהביאה לתסמינים פוסט-טראומטיים. המתלונן תיאר כי הפגיעה בו עוררה אימת מוות מבעיתה ומוחשית. המתלונן תיאר כי הפגיעה גרמה לקושי ממשי בחייו וכפועל יוצא בפגיעה כלכלית מתמשכת בו ובמשפחתו.

29. נסיבות אלה, מובילות למסקנה שאומנם יש לתת ביטוי לחלוף הזמן וכן לעובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות, אך אין להסתפק בעונש שיכול ויבוצע רק בעבודות שירות. כך במיוחד לאור העובדה שנטילת האחריות מצד הנאשם לא הייתה מלאה והנאשם הודה רק לאחר שעדות המתלונן נשמעה במלואה. עם זאת, בעיקר לנוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.

גזירת הדין

30. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס, ככל שהנאשם היה עצור בתיק זה);
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא יבוצעו אלא אם יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע וזאת בתוך שלוש מיום שחרורו;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1.1.2024. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.2024. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק.

לבקשת הסניגור, מעכב את ביצוע העונש עד ליום 6.9.23.

לא יוגש ערעור במועד, יבוטל עיכוב הביצוע. היה ויוגש ערעור כאמור, עיכוב הביצוע יעמוד בתוקף עד להכרעה בערעור. ככל שלא יוגש ערעור, יתייצב הנאשם למאסרו בבית סוהר "ניצן", ביום 6.9.23 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' אב תשפ"ג, 24 יולי 2023, במעמד הצדדים.